پهلاج ڀڄن مالا

رچيندڙ :- شريهان ڪوي پهلاجرام
آشرم پهلاج وي ڦليلي رستو حيدرآباد سنڌ

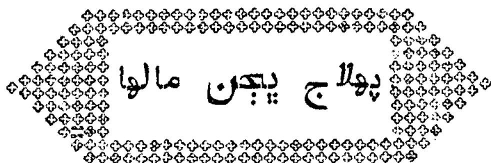
قيمت ـ/٤ ـ

ڀڳوانداس اينڊ ڪمپني
بوڪسيلرس ، شاهي بزار - حيدرآباد سنڌ

ॐ

سري نرسنگهاءِ نمهہ

پهلاج ڀڄن مالا

ڀڄن راڳ ڀيروي (1)

ٽيڪ- جڏي پون ٿا ياد پنهوار عمر

ٿلهه- منهنجي اُت سهيلي نام ڪجانءِ
اچي اوکيءَ ۾ آڌار ڏجانءِ

1- جڏي موت جو سر ماٿر اچي
پرلوڪ سندو پيغام اچي
تڏي ڪنت ۾ تنهنجو نام اچي
هيءُ ڏاتار موکي ڏات ڏجانءِ

2- ڀيو گنگا جو اسنان ملي
۽ گيتان وارو گيان ملي
مکہ تلسي دل جو دان ملي
۽ پنهنجي مٿين ڀڄا ڏجانءِ

٣ـ ٿيون موهه ممت ڏا من ۾ رهي
۽ ڏيان ڌ دولت ڌن ۾ رهي
رکو ڌار تنهنجي ڌن من ۾ رهي
۽ ٿو لدي سرت سمائي جان ۾
٤ـ ڏيان ڌم ڌڻن جي ڇوليءَ ۾
جيئن ڪلعدا ڪڻن مو لکي ڏوليءَ ۾
"پهلاج" ڏاهي ڪرڻ ڪوليءَ ۾
ڏوان تدڪر پنهنجو هي ليائي جانءِ

ساڳيو (٢) گهاٽ

ٿلهه. ڪريان عرض ڪرن ڪي اياڻي ٿي
نمي نياز ڪريان مان نماڻي ٿي
١ـ جڏي مدهنجي مٿان انتڪال اچي
ڪوئي ويجهي لعل ڌ ڀال اچي
تڏي سڪر مون وت شال اچي
جو ساڻ هلو مو لسان ساڻي لي
٢ـ جڏي ڀا ٻن جو ڦي پڇا ٿو ڪرو
ملي وهڻ لڏ ڌو و ڏا ڳو ڪرو

پڪو پاڙي سان هوءِ پاڙو ڪرو
جهان نانءَ تنهنجو جو ڪيا ڙي ٿي

٣- شل هوندي ماڻ نماڻي رهان
۽ هوندي تاڻ نماڻي رهان
لت پڙهندي تنهنجي پاڙي رهان
رهان پريم تنهنجي ۾ پاڙي ٿي

٤- ”پهلاج“ جو عرض اکهائجان،
اهي انت ۾ پاڻ پسائجان،
جهد وٺن ڪان ٻه ڇڏائجان،
هيءَ داسي عيمن ماڳو ٿي

گهات (٣) ساڳيو

ڏٺي دل ڏجي ڪ دل وارن کي
نا بيڪس نا بيڪارن کي

١- ڪم مارئي هيو مارن سان
نڪي عمر جي رشتيدارن سان
سچي سڪ رکيائي سنگهارن سان
تڏي پيٽي پاس پدوهارن کي

٢- ستار جون سختيون سور سهي
ڪ پنهل سان سسئي پريت ڪئي
جهاڳي جهنگ جبل ڪيچ ويئي
تڏهن پيئي قبول ڪوهيارن کي

٣- ليلان دم ڏنو پر دل نه ڏني
رهي مجنون جي پڻ ماڻهن پٺي
خود مرندي مٽي پر سڪ نه ڇني
تڏهن سڃاڻي سردارن کي

٤- منظور سهڻيءَ مهار ڪيو
سڀ تخت بخت بيڪار ڪيو
مٿي موت پنهنجو اُن پار ڪيو
تڏهن مس مس ملي ميهارن کي

٥- ڪم پوءِ آڳي ڪم وارن سان
"ڀلاج" ڏي پنهنجي پيارن سان
پلي دل ۾ ملانج ڪارين سان
متان ڪين وڃي وسوارن کي

ڀڄن راڳ جوڳ (۴)

ڪهاڻ- مونکي پنهنجي خدمت ۾ منظور ڪر
ڏاهر- مونکي ڀاو ڀڳتيءَ ۾ ڀرپور ڪر
ڀلي ٻرط ڪڍي ٿا دليان دور ڪر

١- ڪمت ڪي سمت ڏي تون صاحب سچا
ڪروڙين ڪيا ٿي مون ڪمرا ڪاچا
نڪي سواس سالم ڪي منهنجا نچا
تون والد اسان تنهنجا آهيون ٻچا
ڏکن جا ڏهاڙا ڏيهان ڏور ڪر

٢- دواسن خواسن ۾ ويٺي چمار
ادل ڪر ٿي عيبن جو آڻن اپار
فضل سان فرق ڪر ڪو پروردار
مصيبت ۾ منهنجي ڏيجان مدد گار
مٽان ڪشت منهنجي ڪافور ڪر

٣- گناهن ۾ ساري رڃي مون گهوري عمر
؟ پنهنجي هٿين ٻاڻ ٻوڙي عمر
سدا عيش عشرت ۾ آري عمر
ٻچل ٿي رحم ڪر آ تو ري عمر
بندي مون ڪندي جو هي غم دور ڪر

٣- ٻڌي ليا لوڪ تو نيازي ڪريان
ٻڌي پانهون تو در تو آزي ڪريان
ڪري منهن سان توکي مان راضي ڪريان
تنهن لئه تو تو ٻهه ۽ ناڙي ڪريان
اهو عرض "پهلاج" منظور ڪر

گهاٽ (٥) ساڳيو

ٿلهه- منهنجي اٿ ايشور سهيلي ڪجاڻ ۽
ڏکن ۾ ڏاڍار ڏهيلي ڪجاڻ ۽

١- جيئن ناڻ انهنجو جهيندي مران
هٿن ساڻ مان دان ڏيندي مران
ڪنڪا جي ڀول روز پيئندي مران
سدر ڏنهنجي ايندي ۽ ويندي مران
اها مدل مون ساڻ ميلي ڪجاڻ ۽

٢- وڃي دم مڪر ڪلندي ڪائيندي وڃي
ڏنهو رو ڪٽي ڪيت ڳائيندي وڃي
لاڳا پا لوڪن جا لاهيندي وڃي
بديون پاڻن ڪان بخشائيندي وڃي
اها ويل مون لاءِ ويلي ڪجاڻ ۽

٣- مرڻ مهل دل مان نہ ٻاهجي ڌيان
رلو ڪين گهٽجي نہ بند ٿي زبان
سڪالو سمجهان ڪيتان جو ڪيان
ڪيان ٻاڻ پنهنجو مان شربت سمان
نہ گهٽجين ۽ دلڙي گهيلي ڪجان ۔

٤- پنجائين اها آس پرماتما
مرڻ مهل سوم ڇٽي وات مان
ڏيان دم نہ دور ٿي ڌرماتما
سکي رکجہ "ﭘهلاج" جي آتما
گرو هٿ هتي ٻانهن ٻيلي ڪجان ۔

ٻيڻ راڳہ ڪلياڻ (٦)

گهاٽ- عمر مان ڪيئن وساريان سنگهار
ٽلهہ- پيتر مان ڪين ڇڏيندس شام
شام پيارو جيءُ جيارو سرتيون آ سڪدام
١- جيسين جيئندس ڪين ڇڏيندس
پريوءَ سان وچي ٻاڻ ڪڏيندس

منهن نه متيندس ڇرڪ ڇليندس
ڪوڙ ڪندس گهنشام

٢- ڪام ڇڏيان مان ڪام ڇڏيان مان
پر نه پريو جو نام ڇڏيان مان
نام ڇڏيان آرام ڇڏيان مان
پر نه ڇڏيان ستشام

٣- ڏوڙي ماريو ويري ڪاريو
توري ٻاهه وجهي موڪي ساريو
ڪن وهاريو ڏوهن ڏڪاريو
ڏوري ڪيو بدنام

٤- داسي در جي گولي گهر جي
"پهلاج" آهيان شام سندر جي
آس اندر جي منهنجي مندر جي
پوري ڪندو شل نام

گهاٽ (٧) ساڳيو

گهر در من ٻار ٻرم جو ڪهڙيان
ڏيان ڏرڪ سان ۽ سرڪ سان
موهه متي اکيان

١- پيار پوڄ سان پنهنجي ڌرم سان
مان شرم سان قرب ڪرم سان
ڀاءُ پريم سان نياز نرم سان
پريت سدا ڪر پيارا

٢- ڏيان ڪي ڌرتون ڇوڙي مرتون
ڏيءُ امرتون ڌار مان ترتون
چِتَ ڪهڙو تون خيال نه ڪرتون
ڀاڻي ڪندو ڀڳوان

٣- انتر مکه ڏاڍو سکه اٿيئي
ٻاهر سکه ڏاڍو ڏکه اٿيئي
جيئن جڳ ڌِي ٻوت ٻکه ٿيئي
ميٺيندءِ موران

٤- ڏيان ڪي ڌاري آسرُ ماري
ويهه "پهلاج" تون ٿاٽي ٿاري
مورت سنڀاري دسم دئاري
ڇاڙيجه ٻوءِ ٻراڻ

گهاٽ (٨) ساڳيو

ڏلهه، ان کي ڪين ڇڏج انسان
ڪرم ڌرم ۽ پريم نہ جنهن ۾
۽ نہ شرم جو شان

١- ماءُ پيءُ جو پيار نہ، جنهن ۾
۽ نہ ڏکن جو ڌيان
ساڌو براهمڻ ۽ سٽکر جو
جنهن نہ ڪيو سنمان

٢- ويدن ۾ جنهن وات نہ ورتي
۽ نہ گيتا، جو گيان
ڪکا ڇهدا ترپيٽي ۾
جنهن نہ ڪيو اشنان

٣- وير ورود نہ جنهن مان ويرو
موهہ ممت ۽ مان
جو کي جڳت ۽ ڀاو ڀڳت سان
جنهن نہ پڄو ڀڳوان

٤- نياءُ نيتي ناهي جنهن ۾
نثرت جو نيشان

"ڀلاڄ" پريمي ناهي
ليکي سو ٿر ڀسون سمان

ٻچن راڳ تلنگ (۹)

کهاٽ- عمر منهنجي سانگن ري نا سري
ٽيڪ- ڀرپو ٿو ڪان چار پدارٿ پدا

۱- هڪ ڏي صبوح سويل سجاڳي
نام جپيان تنهنجو جاڳي جاڳي
هر هر ونئي ڪڍها ڀرپو ٿوڪان چار پدارٿ پدا

۲- ٻيو ڏي ڏاڏا ڏيهه اروڳي
جهڙ ڪمايان ٻڌجي جوڳي
چڙڪ سيٽي ڇڏا ڀرپو ٿوڪان چار پدارٿ پدا:

۳- ٽيون ڏي سٽڪر جو سنگ موڪي
رام سندو ڪهڙجي رنگ موڪي
ٻول پريم جي ٻدا ڀرپو ٿوڪان چار پدارٿ پدا

۴- چوٿون ڏي "ڀلاڄ" ڇڳايون
سب سان ڪريان ڀاو ڀلايون
ڀاو ٿر ڪڍهنجي ڏنا ڀرپو ٿوڪان چار پدارٿ پدا

گهاٽ (١٠) ساڳيو

ڏاهر- سرتيون منهنجو ستگر سان سر لڳي
ستگر مونکي سونو ٻڌايو ڏڳر ڪوڙي لڳي
١- ستگر مونکي سنت ٻڌايو
اوهم سوهم شبد سڻايو
جڳ مڳ جوت جڳي سرتيون منهنجو..........
٢- ستگر حرص حواس هٽائي
نام پدارٿ بخشو ڏاهي
ڏرم تنهنجي ٽڪي سرتيون منهنجي ....
٣- پاپن ٻوڙيو مونکي پٿر ڳي
ستگر تاريو ميرُ بحر ٿي
آگرن سان ڪيون اڳي سرتيون منهنجو ....
٤- ستگر تان مان سر کي گهوريان
منهن ”پهلاج“ ڏ مرادي موڙيان
پل پل هوندس ، پڳي سرتيون منهنجو ....

گهاٽ (١١) ساڳيو

ڏاهر- ٻڌيو منهنجي عيبن کي ڏ اکهاڙ
پاپن جو هي هلاو آهي جيئن وڪيئي تيئن تار

۱- عجب اندر جا کول نہ سوامي
ٻاهن جا ڦٽ ٻول نہ سوامي
چڪر مان ڪڍي ڇاڙهج ٻيڙو منهنجو ....

۲- ڏيهن گذاريان مون ڏوهن ۾
راتيون گذاريون مون ڏوهن ۾
ڪاڙ ڇڪي ڪير ڪار ٻيڙو منهنجي..........

۳- اول ڪندي ڪان آءٌ نہ ڇڏيندس
ليکي ڇوکي مور نہ ڇڏيندس
ورڪ سيٺي وار ٻيڙو منهنجي................

۴- ٻاهي ٻانهن "ڀلاج" آ منهنجو
ڀٽ ٻاون ٽالو ڏنهنجو
ٻرط ڀنهنجي ڪي ٻار ٻيڙو منهنجي ....

گهاٽ (۱۲) ساڳيو

ٽلهه ڪو ڏو ٻاڪي وٺي وڃن من
سڄن سندو هي سوهو ڏاهي
جيسين جيس دم سٽي

۱- سهسين سورج ڇڙهن ڏڏاري
رات مٽي ٽي ڏيهن ڏهاري

پر آلو اکر ڏا پٽي وڏن مان ....

۲- ڏيو ڪٿو کي ڪٽڪ جي ماني
سيرا مال ڀڙوا ۽ ڳيرا ڦٽي
تو ڀي چڪي چٽي وڏن مان ....

۳- بڪلي جو ڪهر ڪنگا ڪماري
ويٺو مور ڪر ميڇون ماري
علت مور نه مٽي وڏن مان ....

۴- پاڪ پيو ڪيهه پاط پلو ٿي
سائو ٿڏي "پهلاج" سلو ٿي
پوءِ خوشيءَ سان ڪٽي وڏن مان ....

پچن راڳه پيم (۱۳) دروهڏي جو

کهات. تو ڪٽي ماه دل زخمي نڪام سان
ٿلهه. ڪرشط تون آئين ڏاڍيءَ دير سان
س. مونکي دشاسن مو جڏهن
کهلي ڪرفتار ڪيو
آڻي دريوڌن هي اکيان
شام شرمسار ڪيو

منهنجي ندگهڙ جو نه ڪارن
تڪو ويچار ڪيو
ويندو ڏسي ڏرم ڏڏهن
توکي مون ڪار ڪيو
چا لاء تون آئين شاما ايڏي اوپرسان
ج- دانهن دروهدي مون ڪئي
ويئي مي ويچار ڪيا
جاچو ڏکر تنهنجي بندي
ڪهڙا تو اپڪار ڪيا
دان لاٽکوئي جسا ڦيط
تکر تو مي چار ڪيا
جن منجهان تنهنجي ڊڪط لاء
مون هزار ڪيا
سهندي ني سهندي مولکي
ديري ٿي ڏير سان
س- ڏکن ويلي ڏير ايڏي
لعل لڪائط نسر کهي

دشمن جي دل کي
وڃي ڏيئي وڌائڻ نه ڪپي
سڀ ڏيئي ساهه ڪنهن جو
ٻي سڌائڻ نه ڪپي
دنيا ڪا جو ناتي بڻي
توکي ٽٽائڻ نه ڪپي
سڄي ٿي اچي هان سانول
پيادي ٿي پير سان

٣. دنيا ڪا جو واسي ڇٽي
پياري تو هڪار ڪئي
تنهنجي ڪري اچڻ ۾ مون
اڄ اڳي اوار ڪئي
ڪيت ڪيت جو واسي ڇٽي
جنهن منهنجي سنڀار ڪئي
"پهلاج" پرکهت ٿيء اڳي
تنهنجي مون جنڪار ڪئي
آءَ نه ڪلون ماڻي خوش ٿي خير سان

گهاٽ (١٤) ساڳيو حقيقت جو

گانهو- هندو، ڏي مرڻ مولڪي ملان منظور آهه

م- مولڪي مندن جي اندر ايشور اوتار ڏنو
تنهن سان گڏو گڏ آ ڌرم لاءِ پريو پيار ڏنو
مولڪي قسمت جي مٿان
ڪٽر جو ڪم ڪري ڏنو
نڪي ڪو رنج ني ڏنو ۽ نڪي انڪار ڏنو
شيرن جو اصلي اهو ڌرمي دستور آهه

ملان- اڄايو ڌرم جو توکي مليل دلاسو آهه
تنهنجو ني ڌرم تنهنجي خون جو پياسو آهه
ڇڏي ڏي هندو پڻو دين خدا خاصو آهه
اسلامجي دين ۾ حورن جنت جو واسو آهه
پيون هونديون دين پيالو لبن جو نور آهه

م- ڪندا جي قتل ڌرم ڪان ڌ مدهن مٿائيندس
قدم ڌ هڪڙو ڪڏي پوئتي مٿائيندس
مليا جي سور سختيون سڀئي سهائيندس
مگر مان ڌرم مٿان سر ٻلي چڙهائيندس
ڌرم جي دل ۾ مولڪي پڪي پرير آهه

ملان. قبول ٿين ٿا توکي ئي جج بڻايان مان
ڪديا جا ڪدواري منهنجي
توکي سا پرڻايان مان
ڪيڏي ڪيس توکي اجل کان ڇڏايان مان
اهو ٿي وقت نه ته قتل ٿو ڪرايان مان
ڏسين ٿو ڪوسخانو ظاهر ظهور آهه.

ح. ڪڏهن به پڙهو ته ڪاغذ جي گلن تي پلندو
لڪو ڪو پڙهندڙ نقلي آڪ جي مٿان مرندو
اوهان جي لوپ ٿي
حقيقت نه ڌرم ڏان هڻندو
سکوري ڌرم ٿي "پهلاج" جان پلي چڙهندو
قتل ڪيو سيس منهنجو حضور آهه.

ڀڄن راڳ (١٥) آسا مانجهه

گهاٽ. ڏڪا روڏي نيڻ لما ڳا

ٽلهه. ڪيڏن پريتم ڪي پرڻايان
مان بلڪل ٻڇڙي آهيان
١- ڪرم نه ڄاڻان ڌرم نه ڄاڻان
ڪيئن سهندو پوءِ موهن ماڳان

مان ويٺي هور پڇايان
ڪيئن پريتم کي رچايان

٢- خواريءَ جا ذت کارا کٺا مان
وارس کي پوءِ ڪيئن وڻان مان
پوءِ چاڪي پاڻ پڏايان
ڪيئن پريتم کي پرچايان

٣- پاڻ جي جڏهن پوڻي پئيندا
ويجهو وهڻ مور نه ڏيندا
ڪيئن بدديون بخشايان
ڪيئن پريتم کي پرچايان

٤- ڪٺڙن مان "پهلاج" نه ونهو
قدمن کي وجهو سر کي سنهو
بي ڪهڙي ڪار ڪمايان
ڪيئن پريتم کي پرچايان

پچن راڳ (١٦) آسا درگا

گهاٽ جهيو جهيو سري رام لسدن سکدائي
ٿلهه ايدهو ايدهو گهدشام پيدر ڏيو وڏائي

١ـ اميد اديون معان لاهيو
مالڪ جا ملي ڪيت ڳايو
سڌيري ڪيو سمڪهه سعيو اڳڙط ايندو جائي
٢ـ پري پرپو ڪين آهه ويجهو اڳي وڪ وڌاءِ
فقط دل سان دل ملاءِ دور ڪر دئائي
٣ـ دعي جي پريت پائي هولدي
دعي سڪ سوائي هولدي
ڌار نه اديون اُهائي هوندي وساريو مان وائي
٤ـ ”پهلاج“ معان شام هڏين
دڪي ڪي هڏي ٻي ڪي سڏ ڏين
اڳڙط ايندو ڪڏي نه ڪڏي آ آسرو الاهي

پچن راڳ (١٧) پيروي

ڪهاڻ- ات سوداڳر سودو سار
ڳلهه- هل وڻجارا ڪر واپار
پوءِ دعي ليندي متتار
١ـ وات اڻانڪي اکعي آهه
هل سمر ڪو سچ جو لاهي

پوءِ مٿان ٿي بند بازار مل وڻجارا ....

٢ـ ندي ڏيا کي، وڏي ٿوري
پوري ڇڏ يندو، ڀڪڙ پوري
ڪرڻ تنهن کو ترمو تار مل وڻجارا ....

٣ـ ڪوڙ ڪپت جي ڪٽندي ڪيچ ه
وهڙ نه ڏيندا توکي وچ ه
پوءِ تون روئندي زارون زار مل وڻجارا ....

٤ـ پريم جو وٺ "ڀلاڄ" وکر تون
آ ر اند ر ه اهو اکو تون
پريم جو نت تون ڪر پرچار مل وڻجارا........

ڀڄن راڳ (١٨) مانجهه

گهاٽ. ڪيون ڪرتا مور کر پيار پيار
تيرا ڪون هئه
ڳاهه. تون پرپوءِ سان ڪر پيار پيار
تنهنجو ڪير آهه

١ـ جهوٺي ڪايا جهوٺي مايا جهوٺو سڀ سنسار
جهوٺا سڪر سنسار سندا ٿي جهوٺي ڪاروبار

تون ڏيان ڏڪيء ڏار ڏار ڏار

تنهنجو ڪير آهه

٢- جهوٺو موه ممت ڪي من جو جهوٺي جڳ جي ريت
جهوٺا رسعا ناتا جڳ جا جهوٺي جڳ جي پريت
تون من پهنهنجي ڪي مار مار مار

تنهنجو ڪير آهه

٣- جهوٺا باغ باغيچا بنگلا جهوٺا لاڪر ڪرور
جهوٺا عرب کرب ڪي جهوٺا جهوٺي جڳ جي جور
تون نام جپ ڪر ڏار ڏار ڏار

تنهنجو ڪير آهه

٤- جهوٺا پاٺ پوڄدرو جهوٺا جهوٺي راج سماج
پريم پڪو ڪر پريوء سان تون
پل پل ۾ "پهاڄ"
ڪي سائين سرڪ هار هار هار

تنهنجو ڪير آهه

ڀڄن راڳ (١٩) تلنگ

ڪهاٽ ڪسڪي ويو نند ڪشور

ماه اڄ جهمدا ڪداري

ڳالھہ. ڇاھ سان ھرکو ھڙ تون اڄ آڻي ويھي

١- جيڪي اندر ۾ آڻي ڏاھي
وات اکيون کن بعد کراہ
او ر اداني آر ڏون اڄ آڻي ويھي

٢- ڇٽ ڇڏ ھرکو ھڙ ڇڏي ڏون
وڃھ ورتي ڇي ڪھد وري ڏون
ڏاڍي بڻاء ڏور تون اڄ آڻي ويھي

٣- ڪرمن ڇي ڏون ڪھہ بڻائي
ڪرڻي سان سا صاف ڪرائي
پڻ تون ڀوڳيون جوڙ ڏون اڄ آڻي ويھي

٤- ڪيان وکيان جا ڪھوا ڏاھي
ھل "پھلاج" تون پاڻ ڏکائي
سرتن ۾ سرھور تون اڄ آڻي ويھي

ڀڄن راڳ (٣٠) ضلو

کھاڻ. عاشق جو جدازو آ ڏرا شان سان ڪٽھجو
ڳالھہ. ڪلجڳ جو زمانو آ ڏرا خيال سان ھلڄو
ڪيھن حال سان ھلجو

١- هڪ ڦيٽ سنڌي مرض مڇايو آ ملڪ کي
جاتي ڪرو فساد رچايو آ ملڪ کي
ڏاڍائي جي سوداءُ سڪايو آ ملڪ کي
مطلب رکي روز جهڳڙي چال سان هلڻ جو
ڪنهن حال سان هلڻ جو

٢- هيو پنهنجي وديا ويد جو پورو ڀنڊار آهه
جنهن جي ڪري پنهنجي ڌرم لاءِ ڀي پيار آهه
ڪهڙو ڪهڙو غلاميءَ جي ودياجو وستار آهه
ماليءَ جي لاءِ محتاج ملڪ انهيءَ اڌار آهه
آدرش رکي اهو اقبال سان هلڻ جو. ڪنهن....

٣- ٽيون غرض سنڌ مرض ڀڳو وڃڻ وڃي
هٿ هيءَ پاءُ پاءُ ڪان ڳو وڃڻ وڃي
انصاف ادل آتم مان ٿو نڪرندو وڃي
هر ڪنهن جو ٿيءَ ٿيڙي ڳو جڪرندو وڃي
پوءِ بار هٿي پاءِ پلي پالسان هلڻ جو. ڪنهن.......

٤- ڪرڻيءَ ڀٽا ڀي قلم ڪلڪئي سنڌو ٽري
محبت ڀڌا ڀي مرد سنڌو پاڪ ٿو وري
ڳرهي ڀڌان ڀي ڪوئو ٽڪيءَ ٽار مان ٽري
"پهلاج" اهو اڪر رکڻ جان سان جوڙي

پوئتي ٿي ڪچو پير ڪچي ڳالهه سان ٺاهجو
ڪنهن حال سان ملجو

پنجون راڳ (٢١) پيلو

ڪهاڻ- سدام سدام سدام

ڳاهه- هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو

١- هڏي پرڙو درو هڏي هڪار ڪٽي
انهن جي ساٿ ۾ سار سنڀار ڪٽي
هڪ پير مان چار جزار ڪيئه
منهنجي مهل چو ايڏي اوار ڪئي

هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو

٢- جڏي سين و يو سنجڻ ساڻ ڪٽي
آئين مدت ۾ ڪائي ذات بڻي
ڪڏ ڪوره جڏيڻ ڪن مالهه ڪٽي
منهنجي مهل چو توکي ديروڪي

هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو هي نرڙو

٣- پاڻ ڪامي هي جاه جالائي مٿا
اڄ واڍو بڻي تو لامي مٿا

مٺي ڏاهي جي ڪانءِ جيڏائي مڏا
ٻاقي مون لاءِ ڪون وانڍو ڏاهي مٿا

هي ٻرڙو هي ٻرڙو هي ٻرڙو هي ٻرڙو

٣- ڪٿ هاس ٻٽي ٻيو ڏيان ڏرين
ڪٿي ٻاٽي ٻيو "ٻهلاج" ٻرڙين
ڪٿي رت واهي ڳي لعل لڙين
ٻاقي مون لاءِ ڳو ڪن لاڏار ڪرين

هي ٻرڙو هي ٻرڙو هي ٻرڙو هي ٻرڙو

ٻچن راڳ (٢٢) ڏاهڪ

ڳاهه- ٻلي ٻه ٽه ڪيڏن جو ڏط ڪرو

١- ڪيڏن جي ڪرٻاهه اٿين
ڏط ڪڏهن جو ڏارط جهڻن
ڪاڻي ڪيڏا ڳرو- ٻلي ٻه ٽه ......

٢- ڪيڏي جڏهن ڪڙط ڪي ٻاڏن
ٻوه ٽه ڪرو سان من ملاڏن
ڪلر ڄا ڪرو مرو- ٻلي ٻه ٽه ......

٣ـ ڪيدن کي ڪرو ڇڪو ڇوندا
ٽيڙو ٽوشن تي ان دم ڪڍندا
پوءِ ڪندا شرارت شروع - ڀلي ڀر ڏ.......
٤ـ ٺار ٺپا کي، ڇيلي ڇڏي ڪان
پاڇو "ڀلاڄ" ڀڄي شيري مڏي ڪان
ڏ ڌ سر ڍڪيندا سرون - ڀلي ڀر ڏ........

ٻچن راڳ (٢٣) ڀيروي

کهاڻ - مدهنجي پار وسي ٿو موهن
ٽيپ - مدهنجو مٿرا وسي ٿو موهن
ٿو سام سکي هت ڪين ٽڪي
آءُ ويندس ور ڏي جيڏيون

١ـ مدهنجو موهن من ويو موهي
وياڄن جڳر کي جوءِ
پوءِ ڪيئن رهان خالي سو رسها
آهي سار سندر ڏي جيڏيون
٢ـ دل مدهنجي مدهنجي جي دک آهه
مون پريم جي پيهي ڪ آهه

ويڙ ٻاڻ ڏٺو ڏل ساڻ ڪٺو
هاڻي ڇا ٿي ڪهڙ ڏي جيڏيون

٣- اڄڪو ٻار ٻيٺو ٻنواري
ڏو مرلي وڄائي مراري
هڪ وار ملي ڏسو ڪرناج ڪلي
رکيو ڇا آهي شهر ڏي جيڏيون

٤- "ٻهلاج" وهندس مان ڪاهي
منهنجو موهن مٿرا آهي
موٽڪي ڪانڌ جهلي هرڪا ٻاڻ پلي
آهي دل دلبر ڏي جيڏيون

سي. ڪي. ڪونڊوالي
ڪوهنور (اليڪٽرڪ) پرنٽنگ ورڪس
مولو اپر گهٽي شاهي بزار حيدرآباد سنڌ ۾ ڇپيو
۽
ٻگوانداس طوطارام ماڪيجا ٻاران ٻگوانداس اينڊ ڪمپني
ٻڪسيلرس شاهي بزار حيدرآباد سنڌ ۾ ڇپائي
پڌرو ڪيو

مٺا ۽ سستا ڪتاب

سڪر ساگر	٠-٨-٠	ڀاڳوت	٣-٨-٠
گرو ناڪ واس	٠-٦-٠	ليلا مجنون	٠-٢-٠
ھارمنيم ٽيچر	٠-٣-٠	راجا وير	٠-٦-٠
ستيه نارائڻ ڪٿا	٠-١-٦	ڀڳن	٠-١-٠
گانڌي ٽپڙو	٠-١-٦	بيوفا ھريم	٠-٦-٠
سوامي ديانند	٠.١٠.٠	ڪشور موھني	٠.١٠.٠
روپ مالاوتي	٠-٥-٠	چندر ڪانتا	٨-٠-٠
شيواجي	١-٠-٠	گيتان	٠-٨-٠
سار ڪٿاولي	٠-٣-٠	سکمڻي	٠-٨-٠
رابرٽ ميڪاير	١-٨-٠	جپ صاحب	٠-١-٠
پرنس ليٽرس	١-٣-٠	بجلي وگيان	١-٠-٠
يوگ وسشٽ	١٣.٠.٠	ستي ساوتري	٠-٨-٠
پورڻ ڀڳت	٠-٢-٦	گوپيچند	٠-٢-٦

پيا ٻئي هر ڪنهن قسم جا ڪتاب ملي سگهندا .

ڀڳوانداس ۽ ڪمپني

بوڪسيلرس

شاهي بزار حيدرآباد سنڌ

